

БРАТЯ ГРИМ
ФРИДРИХ С УХАПАНАТА
БУЗА

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Зле възпитаният ландграф Албрехт от Тюрингия забравил всякаква съпружеска любов и вярност и се привързал към някаква друга жена на име Гунда от Айзенберг. Щяло му се да отрови ландграфинята, ала все не можел да го уреди; та обещал пари на един магаретар, който всеки ден карал във Вартбург дърва за кухнята, ако счупи през нощта врата ѝ, все едно го е сторил дяволът. Когато настъпило определеното за това време, магаретарят се уплашил и размислил: Макар да съм беден, имах благочестиви и почтени родители; нима сега трябва да се посрамя и да убия княгинята? Накрая все пак бил принуден да се реши, въвели го в стаята на ландграфинята, той паднал в нозете ѝ пред леглото и рекъл: „Смилете се, мила госпожо!“ Тя попитала: „Кой си ти?“ Той казал. „Какво ти става, пиян ли си или луд?“ Магаретарят отвърнал: „Мълчете и ме посъветвайте какво да правя! Защото господарят ми нареди да Ви убия; какво да предприемем, та и двамата да съхраним живота си?“ Тогава тя казала: „Върви и повикай дворцовия ми управител.“ Той я посъветвал да стане и да се прости с децата си. Ландграфинята седнала до леглото на синчето си и заплакала; ала управителят и придворните дами настоявали да побърза. Понеже нямало какво друго да стори, тя благословила децата си, сграбчила най-голямото, Фридрих, и го нацелувала; и в майчиния си копнеж го ухапала по бузата, от което той получил белег за цял живот. Затова и бил наречен Фридрих с ухапаната буза. Тогава тя поискала да ухапе и другия си син; ала управителят я разубедил с думите: „Нима искате да погубите децата си?“ Тя рекла: „Ухапах го, та когато порасне, да си спомня за моята мъка и за тази раздяла.“

След което взела скъпоценностите си и се отправила към рицарския дом, където управителят, една придворна дама, една слугиня и магаретарят я спуснали по въже от прозореца. Още същата нощ избягала в Крайнберг, който по онова време принадлежал на абата на Херсфелд; тамошният служител я придружил до Фулда. Абатът я приел почтително и осигурил придвижването ѝ до Франкфурт, където била приютена в девичи манастир, ала още на следващата година умряла от мъка. Тя е погребана във Франкфурт.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.